

РЕШЕНИЕ

№ 15113

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **637** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 44, ал. 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /З./.

Образувано е по жалба на А. Х. М., подадена от адв. С., срещу Заповед № КН-897/14.11.2025 г., издадена от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – К. /ОДБХ – К./. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради което се претендира нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адвокат С., която поддържа депозираната жалба. Претендират се разноски по представен списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директор на Областна дирекция по безопасност на храните – К., в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка изразява становище за неоснователност на жалбата.

В ОСЗ ответникът не изпраща представител.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото, че д-р А. Х. М. е ветеринарен лекар с рег. № Т. 177701/2011, регистриран по реда на чл. 25 З. във ветеринарномедицинско лечебно заведение /ВЛЗ/ - Ветеринарна амбулатория IV категория, с уникален рег. № 10-92-053, със седалище на практиката:

[населено място], м. „Белия камък“, [улица] в регистъра на Български ветеринарен съюз /Б./ [населено място], с рег. № 15000089, представител на юридическо лице – „Мавров Вет“ ЕООД, [населено място], [улица] /л.15-16, л.27-30, адм. дело № 17/2026 г. АС Кюстендил/.

От административната преписка се установява, че между д-р А. Х. М., ветеринарен лекар, и ОДБХ – Л. е сключен Договор № 44/14.05.2025 г. на основание чл. 137а, ал. 2 и чл. 137б, ал. 2 от З., с предмет: изпълнение на мерките по Националната програма за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните, включително зоонози /НППНКЛБЖЗ/ за период 2025 г. – 2027 г., приета с Решение № 853/12.12.2024 г. на Министерски съвет на Република България /л.27-30, адм. дело № 17/2026 г. АС Кюстендил/.

На 06.10.2025 г. е извършен контрол на дейността на д-р А. Х. М. от ОДБХ – Л., като на основание чл. 4, ал. 1 от договора са приети за установени следните груби нарушения:

1. Неспазване на изискванията за извършване на профилактични мероприятия по НППНКЛБЖЗ и ваксинационна програма на говеда и овце срещу болестта син език, съгласно НППНКЛБЖЗ;

2. Отразяване в интегрираната информационна система на Б. „ВетИС“ на информация с невярно съдържание, а именно, че на 06.11.2025 г. е извършена ваксинация за болестта син език по 33 броя преживни животни в животновъден обект с рег. № 5504-0240, собственост на Р. М., който е декларирал, че д-р М. не го е уведомявал за посещение на животновъдния обект в посочения период, обективирани в Констативен протокол № 11002-061001/06.10.2025 г. /л. 22, адм. дело № 17/2026 г. АС Кюстендил/;

3. Неизпълнение на дадени задължителни предписания при проверки от служители на ОДБХ – Л., отразени в Констативен протокол № 11004-04/07.08.2025 г. и Предписание № 0001478/07.08.2025 г. и констатирана повторяемост на нарушенията /л.20-21, адм. дело № 17/2026 г./.

Констатациите от проверката са обективирани в Доклад с изх. № 2207/03.11.2025 г., изготвен от директора на ОДБХ Л. до изпълнителния директор на Б., с отправено предложение за прекратяване на Договор № 44/14.05.2025 г. /л.17-19, адм. дело № 17/2026 г. АС Кюстендил /.

С Писмо изх. № Ю-733/10.11.2025 г. на В.И.Д Изпълнителен директор на Б., директорът на ОДБХ К. е уведомен за установените извършени груби нарушения от д-р А. Х. М. за предприемане на действия и мерки предвид регистрацията му на територията на ОДБХ – К. /л.23-26, адм. дело № 17/2026 г. АС Кюстендил /. Към доклада и писмото са приложени констативните протоколи, удостоверяващи извършените проверки на 07.08.2025 г. и 06.10.2025 г., включително и дадените предписания /л.20-22, адм. дело № 17/2026 г./.

Въз основа на установеното е издадена Заповед № КН-897/14.11.2025 г. на Директор на ОДБХ – К., с която на основание чл. 31, ал. 1, т. 1 от Устройствен правилник на Българска безопасност на храните /Б./ вр. чл. 44, ал. 2, т. 2 от З. вр. Писмо изх. № Ю-733/10.11.2025 г. вр. Доклад с изх. № 2207/03.11.2025 г., д-р А. Х. М. е заличен от регистъра по чл. 32 З., считано от датата на връчване на заповедта, поради допуснати груби нарушения на З. /л.12-14, адм. дело № 17/2026 г. АС Кюстендил/. Заповедта е връчена на д-р А. Х. М. лично и срещу подпис на 29.12.2025 г. /л.12-14, адм. дело № 17/2026 г./.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е изслушан свидетелят Й. М. Й.. Свидателят посочва, че д-р М. е бил практикуващ лекар на притежаваните от свидетеля и неговия зет Р. М. животновъдни обекти в [населено място]. Заявява, че д-р М. през м. Юни 2025 г. е посетил обекта на Р. М. с цел ваксинация на говедата против син език. Потвърждава, че именно тогава е извършена ваксинацията на животните, като лично свидетелят е уведомил д-р Е. да изчака д-р М. да вземе ваксината след работно време и същата е поставена на следващия ден.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу Заповед № КН-897/14.11.2025 г., издадена от директора на ОДБХ – К. е процесуално допустима, същата е депозирана чрез административния орган до съда в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност /л. 14, адм. дело № 17/2026 г. АС Кюстендил /.

Разгледана по същество, жалбата е основателна:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директора на ОДБХ – К., който е орган с материална и териториална компетентност по смисъла на чл. 44, ал. 2, т. 2 вр. чл. 44, ал. 1 от З.. Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма, съдържа разпоредителна част – волеизявлението на административния орган по чл. 44, ал. 2, т. 2 от З.. Съдът намира, че са допуснати нарушения на процедурата по нейното издаване, които са от категорията на съществените, опорочаващи административното производство до степен, обуславяща отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна.

По делото се установи, че на жалбоподателя са извършени три проверки, за две от които са представени съответните констативни протоколи и дадени предписания. Първата проверка е обективизирана в констативния протокол от 07.08.2025 г. /л. 20/, с посочване за неспазване на изискванията на Заповед № РД 11-251/28.01.2025 г. на изпълнителен директор на Б., без конкретизация кои точно изисквания, респективно без да е представена по делото тази заповед, независимо от дадените на ответника указания по разпределение на доказателствената тежест. Същото се отнася и за даденото предписание от 07.08.2025 г. – липсват конкретно кои изисквания жалбоподателят следва да спазва при изпълнение на поетите от него задължения по националната програма. В първия констативен протокол от 07.08.2025 г., въз основа на който е издаденото предписание, е цитирана и Заповед № РД 11-2392/31.07.2025 г. на Изпълнителен директор на Б.. От съдържанието на КП не става ясно кое е конкретното правно основание за възлагане и извършване на проверката, нейния обхват, респективно длъжностните лица, определени да я извършат. Не е представен третият описан в доклада констативен протокол от 10.10.2025 г., в който се твърди, че жалбоподателят не е изпълнил дадените му задължителни предписания от 07.08.2025 г., касаещи и подаденото от жалбоподателя Уведомление с вх. № ЗЖ-1984/02.10.2025 г. За уведомлението се твърди от ответника, че липсват задължителни реквизити, респективно са налице несъответствия – липса на посочен час, номер на животновъден обект, вид мероприятие, некоректно посочена дата относно ваксинация против син език.

Видно от доклада на л.17-19, за издател на двата протокола от 07.08.2025 г. и 10.10.2025 г. и предписанията от 07.08.2025 г. е посочена д-р Т. В. – главен инспектор, отдел ЗЖ, ОБДХ-Л.. Посочва се, че проверката на 10.10.2025 г. е осъществена от д-р Т. В. – главен инспектор, отдел ЗЖ, ОБДХ-Л., д-р Е. Е. – главен инспектор ЗЖ и В. И. – главен експерт ЗЖ по ОБДХ – Л., но не са представени доказателства относно инициране на същата, заповед, определяща посочените лица да я осъществят, причината за това. Липсва и инициращ документ касателно обективизираната в протокола от 06.10.2025 г. проверка, извършена самостоятелно от д-р Е. Е., главен инспектор в отдел ЗЖ. Не става ясно и на какво основание е извършена проверката на 06.10.2025 г., как е определено длъжностното лице, и качеството, в което я е извършило. Не са представени доказателства в подкрепа на изложеното в протоколите, предписанията, респективно към доклада.

Не са представени доказателства жалбоподателят, в качеството му на заинтересовано лице, да е бил уведомен за образуваното административно производство от компетентния орган по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК, както и да му е осигурена възможност да участва в него като изрази

становище по събраните доказателства, по предявените искания, както и направи писмени обяснения и възражения в изпълнение на императивното изискване на чл. 34, ал. 3 от АПК. Жалбоподателят е присъствал на проверката на 07.08.2025 г., като е подписал съставения му протокол и дадено предписание, но видно от протокола, в него не се съдържа графа за писмени обяснения и възражения. Проверката на 06.10.2025 г. е извършена само в присъствието на собственика на животновъдния обект, за което от негова страна е положен подпис. Липсват доказателства на жалбоподателя да е предоставен допълнителен срок за депозиране на възражения срещу констатациите в протоколите, респективно да е уведомен за проверката на 06.10.2025 г. и тази на 10.10.2025 г., за която не е представен протокол.

По отношение на приложението на материалния закон съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 44, ал. 2, т. 2 вр. ал. 3 З. определя, че при установяване на нарушения на ветеринарномедицинските изисквания от ветеринарните лекари, работещи във ветеринарномедицинско заведение, от страна на директора на ОДБХ се издава заповед за заличаване от регистъра по чл. 32. Като основание за наложеното заличаване на жалбоподателя от регистъра по чл. 32 от З. са посочени извършени от него „груби нарушения“, застрашаващи здравето на животните и общественото доверие в професията. По смисъла на § 1, т. 15 от ДР на З., „груби нарушения“ са нарушения на изискванията на този закон или нормативните актове по прилагането му, довели до непосредствена опасност за здравето на хора, животни, замърсяване на околната среда или до значителни икономически загуби.

По отношение на първата група констатации в оспорената заповед, по делото липсват и не са представени доказателства, удостоверяващи действително неизпълнение на изискванията за извършване на профилактични мероприятия по НППНКЛБЖЗ и ваксинационната програма на говеда и овце срещу болестта син език. Нито към доклада, респективно констативните протоколи и предписания са събрани доказателства в тази насока, а именно налице ли е виновно неизпълнение на изискванията за профилактични мероприятия НППНКЛБЖЗ и ваксинационната програма на говеда и овце срещу болестта син език, при какви обстоятелства е извършено, респективно какви са реалните последици от това, довело ли е това до предприемане на мерки за предотвратяване им от Б. или други държавни органи и какви. От описаното в същите не може да се направи категоричен извод за наличие на извършено грубо нарушение по смисъла на § 1, т. 15 от ДР на З., липсват данни за възникнала опасност за здравето на хора, животни, респективно до други вреди със значителен характер.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява, че от страна на жалбоподателя са извършени вменените му груби нарушения, представляващи втората група констатации. Същите бяха опровергани от разпитания по делото свидетел, участвал в организацията по поставяне на ваксини на 33 броя преживни животни за болестта син език. Съдът кредитира показанията като последователни, ясни, незаинтересовани и отговарящи на поставените въпроси. От страна на контролните органи в случая не е извършена физическа проверка дали действително ваксинацията е осъществена. Същите са се позовали на отразеното в информационната система на Б. - ВетИС, както и на устно дадените от Р. М. обяснения, че не жалбоподателят не го е уведомявал за посещение на притежавания от него обект. Тези обяснения липсват в писмен вид и това води до възникване на съмнение дали реално такива са снети от собственика на обекта. Същите задължително е следвало да са обективирани в писмен вид, приобщени като доказателство, подкрепящо изводите на контролните органи, респективно издателя на оспорената заповед. От страна на контролните органи е следвало да бъдат взети кръвни проби от всички 33 броя животни за лабораторно изследване /серология/ с оглед установяване дали отразеното от жалбоподателя във ВетИС доказва реално извършена

вакцинация. Не се установява по време на извършените проверки от страна на контролните органи да е изискана и приобщена съответната ветеринарна документация – ветеринарномедицински дневник на стопанството и/или индивидуалните паспорти на конкретните животни, в случай че имат такива. Извършването на на твърдените нарушения не се доказва.

Относно третата група констатации не става ясно в какво точно се изразява неизпълнението на дадените на д-р М. задължителни предписания. Дадените предписания са твърде общи, липсва конкретно посочване кои изисквания в споразумението между Б. и Б., неразделна част от договора за изпълнение на НППНКЛБЖЗ за период 2025 г. – 2027 г., утвърдени със Заповед № РД 11-251/28.01.2025 на Изпълнителен директор, следва да бъдат спазвани от жалбоподателя. Смесът на предписанията е да дадат конкретни указания кои изисквания не са спазени, за да може да се отстранят нарушенията. Видно е, че в констативния протокол от 07.08.2025 г. е цитирана и Заповед № РД 11-2392/31.07.2025 г. на Изпълнителен директор на Б., която също не се представи по делото, включително и доказателства в какво се изразява нарушението, нито такива, установяващи действително наличие на повторност на нарушенията. Въпреки разпределената доказателствена тежест ответникът не доказва, че са налице реално извършени нарушения, вменени на жалбоподателя с издадената заповед.

В оспорения административен акт не са изложени никакви аргументи относно дали тези нарушения на З., респективно на чл. 4, ал. 1 от Договор № 44/14.05.2025 г., с предмет изпълнение на мерките по НППНКЛБЖЗ, са довели до непосредствена опасност за здравето на хора, животни, замърсяване на околната среда или до значителни икономически загуби, за да могат да бъдат квалифицирани като груби нарушения по смисъла на § 1, т. 15 от ДР на З.. Настоящият съдебен състав счита, че правомощието по чл. 44, ал. 2, т. 2 от З. може и следва да бъде упражнено от директора на съответната ОДБХ, само ако в конкретния случай са налице безспорни доказателства за наличието на груби нарушения на изискванията на този закон или нормативните актове по прилагането му, които действително са довели до непосредствена опасност за здравето на хора, животни, замърсяване на околната среда или до значителни икономически загуби. Съгласно установената задължителна съдебна практика, която е неизменна /ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/, мотивите на административния акт могат да се съдържат и в други документи, издадени в хода на производството. Такива, обаче липсват както в констативните протоколи, така и в Доклад с изх. № 2207/03.11.2025 г. и Писмо с изх. № Ю-733/10.11.2025 г. на В.И.Д Изпълнителен директор на Б.. Липсват фактически основания за направения извод, че д-р М. е допуснал груби нарушения по смисъла на § 1, т. 15 от ДР на З..

При така установеното съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна и същата следва да бъде отменена.

По разноските в производството:

С оглед изхода на делото основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в общ размер на 517.11 евро, от които за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 512 евро и за заплатена държавна такса в размер на 5.11 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ АПК, Административен съд София град, 24 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № КН-897/14.11.2025 г., издадена от директора на Областна дирекция по безопасност на храните К..

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните К. да заплати на А. Х. М. сумата в размер на 517.11 евро, представляваща съдебно-деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да бъде съобщено на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: